

1959, 13n., 1960m25, 79). Difícilment hi podríem cercar un origen com el del nostre. Algun gen. pl. *PALUSTRORUM, amb dissim. de la -r? Forçat en molts sentits. Deriv. verdader de PULLUS? Quedi a càrrec dels toponimistes occitans, car en tot cas no pot orientar per a l'origen de *Pollestres* però no deixem que ens desorienti.

Polomor, V. Palamó

POLOP

Poble de la Marina valenciana. 4 k. al S. de Callosa, i en el camí de Benidorm, que és uns 10 més al Sud.

PRON., segons els llocs, uns amb *ó* oberta, altres amb tancada: així M. Gadea car no hi posa cap accent (*T. del Xè* II, 62); però J. Giner anotava *polôp* a Teulada i rodalia, 1935; i ja veurem que entre els homònims menors uns tenen *ò*, altres *ó*. Gentilici: *polopí* (Salvat, *Callosa d'En S.* II, 111).

MENCIONS ANT. Ja en el *Rept.:* *Polop*, com una població prop de Finestrat i Liriet (Bof. 476), de la qual depenia l'alq. de Xirles (id. 473). També en la Crònica de Jaume I. En el primer pacte amb Castella, es convé amb Alfons (llavors Infant) «que hagués Almansa e Sarafull --- e Nós que haguéssem Castayla, Biar, Releu, Sexona, Alarch, Finestrat, Torres e *Polop*, e la Mola prop d'Agues, e Altea ---» (§ 349, Ag. 371). En la primera revolta de Alazrac, vençut el moro, que se n'havia apoderat, «cobram 16 castells que ns havia emblats e tolt, e féu covinença ab Nós que exís de nostra terra per tostemp, sens que jamés no-y tornàs; e donam *Polop* a un seu nebot, que-l hagués de sos dies; e açò fo per composició de Nós e d'él» (§ 6376, Ag. 394).¹

1257: *Polop* citat junt amb Segàrria (Mtz.Fdo., *Doc. Val.ACA* I, nº 40); 1261, id. amb Beniatjar (ib. 345); 1322: *Palop* (*ACA* reg. 222 f. 108); 1386: en la visita pastoral que féu llavors el Bisbe, Callosa consta com sufragània de *Polop* (Salvà *Callosa d'En S.* I, 59).

S.Siv. 346 ens dóna dades de 1257, 1322, on no consta la grafia del nom i diu que la seva població fou cristiana des del temps de la Conquesta. El 1257 Carroç de Rebollet dóna compte al rei de les rendes «de castris et villis Denie, Sagarrie, --- Calp, Olocayba et *Polop*» (*El Arch.* II 323, a5f.). El 1322 Jaume II aprova la donació que Benet de Sarrià ha fet a l'infant Pere del «castell de *Polop* i el de Callosa ---» (doc. en trad. castellana, *El Arch.* IV, 319). S.Siv. diu que a la fi del S.XVI, estant l'església sense sostre, els oficis se celebraven en el castell, i llavors hi havia 12 cases de cristians vells. No figura en els censos de moriscos del S. XVI, i el de 1609, p.p. Reglà hi troba

44 cases de cristians vells (p. 113). La dada de *El Arch.* IV 381b9f. que atribueix a *Polop* 6 moriscos a principis del XVII, potser és un malentès.

L'ETIM. d'aquest NL i dels seus congèneres ja ha quedat explicada en el *DECAT.* VI 65b58, per una variant PLOPPUS del ll. cl. PÖPULUS 'pollancre' de la qual provenen el rom. *plop*, i l'it. *pioppo*, el cast. *chopo* i altres formes romàniques² i que en particular tingué gran extensió en mossàrab, si be concomitant amb una altra variant CLOPPUS (=cat. *clòp* al Pallars, aran. *clòp(o)*). La repugnància de l'àrab pels grups de líquida inicial —com PL—, l'obligà a canviar el *ploppo* pre-islàmic en *Polopo*, *-lop*. Hi ha un *Polopos* poble del p. jud. Albuñol (prov. Granada), i un *polopos*, antiga alqueria del te. de Lucainena (p. jud. Sorbas, prov. Almeria) que és l'anomenat *Polopillos* segons Madoz; ja anomenats per Ibn al-Khatib (mort el 1374) adés com *Pulûpus*, adés *Qulûpus* (Simonet, *Glos.Moz.* s.v.). Rambla de *Polopos*, riuet, de Lucainena, 25 k. al NE. d'Almeria; el nom de 'pollancre' escau a aquest riu, que és l'origen del riu Alias, que desaigua a mar, a Carboneras. *Polopa*, poble agregat a Tobarra, p. j. Hellín (Albacete). A Mallorca, una antiga poss. de Lluçmajor apareix com *Popolux* l'a. 1517, i també *Pugulutx* i *Pugulğ* en dos docs. de 1352 i *Puculutx* en un de 1566 (655b46 ss.) (homòlegs de POKLO- ètimon del cat. comú *poll*, *-ancre*; cf. encara l'art. *Pobellar*).

En el P. Valencià el nom apareix molt repetit en topònims mitjans o menors. *Polop* veïnat de cases disperses agre. a Alcoi (pron. *polsôp* xxxiv, 6.19), amb parr. ajuda de la d'Alcoi, avui 300 hab. i 12 oratoris dispersos pel terme. *Polôp*, pda. del te. de Dénia (xxxiii, 72,24). En alguns és *Palop* amb *a*, forma que hem trobat en la menció citada de 1322 del nom del poble de Polop: variant ben natural puix que és un so introduït pels moros igual que *o* de la variant dominant: així tenim Maset de *Palôp* te. Bétera (xxx, 70.5). *Pou de Palôp* a Ribarroja de Túrria, *Palop* cogn. a Xàtiva (*BDLC* XII, 207).

El pas a NP o cogn. degué produir-se com a concreció del gentilici *Polopí*, que hem vist citat per Salvà a Callosa. En efecte consta també *Polopí* com nom d'un morisc de Senija, a. 1600 (xxxvi, 109.1). Però aquests gentilicis, tipus nisha, en *-b* en àrab vulgar reculaven l'accent a la síl·laba penúltima, si era llarga, i aquest era *polûpî* en forma aràbiga. A Benigembla vaig recollir el nom de «l'Altet de *Polûpî*» (xxiv, 170.1), cosa que es podia apocopar també com *Polop*.

Que en tots aquests NLL valentino-granadins tenim un nom d'arbre, el *populus nigra*, del llatí i dels botànics, serà clar majorment si hi afegim les formes mossàrabs corresponents del col·lectiu en -ETUM, que allí hi apareix en la forma *Pulpit*, *Polpís*. Trobem